

Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA. *
Rocznie. . . 24 mk. *
Półrocznie. . 12 „ *
Kwartalnie. . 6 „ *

Komisarz Rządu Polskiego
na powiat Białostocki.

* OGŁOSZENIA
* Za stronicę . 50 mk.
* „ półstron. 25 „
* „ wiersz petit. 50 „

Redakcja i administracja w Komisarjacie Rządowym.

TREŚĆ NUMERU:

1. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w przedmiocie zwalniania ziemniaków na cele przemysłowe.
2. Instrukcja w przedmiocie stosowania Ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o zabezpieczeniu sprzętu i zasiewów rolnych. (Dziennik Praw Nr. 64, p. 383).
3. Obwieszczenie w przedmiocie oddania władzom wojсковym znalezionej materjału wojennego.
4. Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu, Skarbu, Aprowizacji, Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie wywozu towarów za granicę, przywozu z zagranicy i przewozu tranzytowego.
5. Ogłoszenie o utworzeniu Misji Rządu Polskiego w Berlinie w sprawie zarekwirowanych maszyn.
6. Ogłoszenie o utworzeniu w Białymstoku biura państwowego urzędu pośrednictwa pracy.
7. Ogłoszenie o utworzeniu w Białymstoku biura Inspektoratu zdobyczy wojennej.

WROGOWIE

o t a c z a j a P o l s k e !

• Na wojsko i broń potrzeba pieniędzy!

Nie wolno zwlekać ani chwili!

KUPUJMY

**Polskę Pożyczkę
Państwową!**

Ogłaszam niniejszym, że zapisy na Pożyczkę Państwową 1919 r., oraz dary na Skarb Narodowy przyjmują Urząd Pocztowy oraz wszystkie Banki miejscowe.

Komisarz Rządu Polskiego na powiat Białostocki.

Rozporządzenie

Ministra Apropowizacji w przedmiocie zwalniania ziemniaków na cele przemysłowe.

Na mocy art. 1 i 6 „Ustawy z dnia 29 lipca 1919 roku o obrocie ziemiołódami w roku gospodarczym 1919/20” postanawia się co następuje:

Art. 1.

Przerabianie ziemniaków w zakładach przemysłowych (gorzelnie, krochmalnie, suszarnie, syropiarnie i drożdżownie) może jedynie mieć miejsce na zasadzie uzyskanego zwolnienia określonej ilości ziemniaków przez Ministerstwo Apropowizacji.

W wypadkach, gdy gospodarstwo rolne położone jest w ulekorzystnych warunkach komunikacyjnych, utrudniających wywóz ziemniaków kolejami lub statkami, oraz w wypadkach urzędowo stwierdzonego masowego psucia się ziemniaków, Ministerstwo Apropowizacji może udzielać zwolnień ziemniaków w celu przeróbki ich w zakładach przemysłowych.

Art. II.

W celu uzyskania zwolnienia ziemniaków dla przetworu tychże w wyszczególnionych w art. I niniejszego rozporządzenia zakładach przemysłowych, należy wnieść do Ministerstwa Apropowizacji podanie.

W podaniu należy wskazać:

- a) dla wszystkich zakładów przemysłowych:
  - 1) czy dany zakład przemysłowy stanowi składową część gospodarstwa rolnego, należąc do właściciela tegoż gospodarstwa;
  - 2) ilość ziemniaków (w centnarach podwójnych) mających uleż zwolnieniu;
  - 3) wysokość tego rocznego zbioru ziemniaków z gospodarstwa rolnego, do którego dany zakład przemysłowy należy;
  - 4) stosunek ilościowy stanu sprzężaju przedwojnego i obecnego w gospodarstwie rolnym;
  - 5) średnią odległość gospodarstwa rolnego od najbliższej stacji kolei normalnej, względnie kolejki dojazdowej i po jakiej drodze, względnie odległość od najbliższej stacji drogi wodnej;
  - 6) przeciętna ilość ziemniaków, przerabianych przez dany zakład przemysłowy w latach 1912/13—1913/14;
  - 7) dokładny adres petenta;
- b) dla gorzelnii:
  - 1) ilość inwentarza żywego (z wyszczególnieniem gatunku) w gospodarstwie rolnym oraz przybliżoną ilość ziemniaków, przeznaczonych na spasienie tymże inwentarzem.

Art. III

Wymienione w art. IJ-im niniejszego rozporządzenia podania, winny być poświadczone przez miejscową władzę administracyjną Pierwszej Instancji.

Art. IV.

Winni niestosowania się do przepisów, zawartych w rozporządzeniu niniejszym, podlegają karom, przewidzianym przez art. 9 Ustawy z dn. 29 lipca r. b. „O obrocie ziemiołódami w roku gospodarczym 1919/20”, oraz zamknięciu zakładu przemysłowego.

Minister Apropowizacji:

w. z. (—) **Oskar Sobański.**

Warszawa, dnia 9 września 1919 r.

Obwieszczenie.

Instrukcja w przedmiocie stosowania Ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o zabezpieczeniu sprzętu i zasiewów rolnych.

(Dziennik Praw Nr. 64, p. 383).

Karom przewidzianym przez Ustawę, podlegają winni naruszenia prawnie istniejącej umowy, czy to pisemnej, bez względu na to, w jaki sposób została ona zawarta. (Czy to przez komisję Polubowną lub Rozjemczą, czy przez Inspektora Pracy, czy też w drodze dobrowolnej umowy).

UWAGA: Ustawa z dnia 28 marca 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami i pracownikami rolnymi (Dziennik Praw Nr. 29, p. 251) została zastąpiona przez Ustawę z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dziennik Praw Nr. 65, p. 394) w myśl art. teje Ustawy.

Art. 2.

Podlegające karze umowy w myśl Ustawy stanowią:

- a) ze strony pracowników: 1) niewykonywanie czynności, dotyczących sprzętu ziemiołódów i zasiewów rolnych o ile nie zostało to spowodowane niewykonywaniem warunków umowy przez pracodawców, 2) dokonanie czynów wbrew umowie, zmierzających do uszkodzenia sprzętowi ziemiołódów lub zasiewów rolnym;
- b) ze strony pracodawców: 1) niewykonywanie warunków umowy w stosunku do pracowników, którego skutkiem może być uzasadnione zaprzestanie przez nich pracy przy sprzęcie i zasiewach, po wyczerpaniu wszystkich środków, przewidzianych przez Ustawę z d. 1 sierpnia 1919 r. (Dziennik Praw Nr. 65, p. 394) dla załatwienia zatargu polubowne.

Art. 3.

Karze, przewidzianej w art. 2 Ustawy, podlegają wszyscy winni namawiania lub skłaniania do naruszenia umowy, przewidzianych w art. 2 niniejszej instrukcji— bez względu na to, jakimi środkami starają się tego dopiąć i bez względu na rezultaty tej ich działalności.

Art. 4.

Ustawa ma specjalnie na celu zapobieżenie strajkom rolnym na okres czasu do dnia 12 listopada 1919 r.

Stosownie do tego wysokość kary i jej rodzaj w stosunku do naruszających umowę w poszczególnych wypadkach winny być stosowane na następujących zasadach:

a) przy naruszeniach umów, dokonanych przez pojedynczych pracowników lub przy naruszeniach, dokonanych przez pracodawców w stosunku do pojedynczych pracowników—kary winny być lżejsze. Jednakże przy wymierzaniu tych kar należy brać pod uwagę, jakie skutki mogły wywołać tego rodzaju naruszenia i czy nie mogły być one powodem fermentu, doprowadzającego do strajku; b) przy zbiorowych naruszeniach umów, czy to przez pracowników, czy też przez pracodawców, które mogą doprowadzić do zniszczenia sprzętu lub zasiewów—kary winny być stosowane z całą surowością, a więc: bezwzględny areszt lub wysokie grzywny.

Art. 5.

W razie wybuchu zbiorowego zaprzestania pracy w okresie czasu, przewidzianym w art. 6 Ustawy, Komisarze Rządowi zawiadamiają o tem niezwłocznie odnośnego Instruktora Pracy, względnie Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 6.

W stosunku do osób, namawiających lub skłaniających do naruszeń umowy, Komisarze Rządowi winni przedsięwziąć jaknajenergiczniejsze środki w celu zapobieżenia skutkom, jakie może wywołać ich działalność.

Przy otrzymaniu wiadomości o takiej działalności, należy niezwłocznie i jaknajszybciej przeprowadzić dochodzenie i winnych ukarać.

Art. 7.

Dochodzenia w sprawie powyższych należy przeprowadzić w jaknajkrótszym czasie.

Art. 8.

Na zawiadomieniach o postanowieniach karnych winno być umieszczone dosłowne brzmienie art. 4 Ustawy. Skargi, podane na postanowienia karne, należy niezwłocznie najpóźniej zaś w ciągu dni trzech od czasu ich złożenia, przesać do właściwej wyższej instancji.

Art. 9.

Wykonanie postanowień karnych winno następować niezwłocznie po ich orzeczeniu.

Art. 10.

Ustawa ma moc obowiązującą do dnia 12 listopada 1919 r.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) J. Bek.

Warszawa, dn. 26 sierpnia 1919 r.

Powyższą instytucję podaje do powszechnej wiadomości i celem zastosowania się do niej.

Białystok, dnia 16 września 1919 r.

Starosta

Dr. A. Cyfrowicz,

Obwieszczenie.

Z powodu tego, że upowszechnił się zwyczaj gromadzenia po domach wszelkiego rodzaju zużytej broni i amunicji jak łusek, zapalników, pierścieni miedzianych, i t. p. oraz robienia z tychże najróżnorodniejszych przedmiotów, które wchodzą w zakres zbytku a mianowicie kałamarzy, przycisków, i wazonów i t. p., co wobec dzisiejszego położenia, jakoteż wobec braku surowców, na które skarb polski wydaje krociowe sumy, jest karygodnym, zwłaszcza, że niektóre części zużytej amunicji mogą być powtórnie użytkowane przy bardzo niewielkim nakładzie pracy i czasu, na podstawie rozporządzenia M. S. W. Nr. 491[IV z dnia 5 sierpnia 1919 roku, zarządzam co następuje:

Wszelkie części amunicji, jak łuski do amunicji artyleryjskiej i karabinowej, zapalniki, pierścienie miedziane, całe pociski i odłamki pociskowe, tudzież wszelkie inne części amunicji i broni z powodu tego, iż stanowią własność Zarządu wojskowego, mają być natychmiast odnoszone przez miejscową ludność do odnośnych władz najbliższych, to jest w gminach do Zarządów gminnych lub do żandarmerji po miastach powiatowych do odnośnych Dowództw Wojskowych.

Powtórę Zarządom gminnym kładę jako obowiązek oddawanie zebranego materiału do najbliższego Dowództwa powiatowego, wojskowego. Ludności oddającej dobrowolnie materiały zużytej broni i amunicji władze wojskowe wypłacać będą premje następujące:

Za łuski karabinowe i armatnie zapalniki

    mosiężne za 1 kg. . . . . — Mk. 2.
za paski miedziane „ „ . . . . . — „ 3.
za zapalniki aluminiowe „ „ . . . . . — „ 4.

Przechowywanie i gromadzenie wzyż wymienionych przedmiotów w domach prywatnych i wykonywanie z nich przedmiotów zbytku, jak popielniczek, zapalniczek, przycisków, kałamarzy i t. p. jest stanowczo i surowo wzbronione. W razie zaś ujawnienia tego, będzie ostro karane na mocy dekretu o sekwestrze surowców, półfabrykatów i towarów z dnia 23.IX 1918 r. Białystok, dnia 2 września 1919 r.

STAROSTA:

D. A. Cyfrowicz.

Rozporządzenie.

Ministrów Przemysłu i Handlu, Apropowizacji, Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie wywozu towarów zagranicę, przywozu z zagranicy i przewozu tranzytowego.

Na wniosek Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu i na zasadzie artykułu 2-go Dekretu o wywozie towarów za granicę, przywozie z zagranicy i przewozie tranzytowym z dnia 7-go lutego 1919 r. zarządza się: Urzędy celne winny aż do odwołania odprawiać bez osobnego pozwolenia Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu, względnie polecenia Ministerstwa Skarbu następujące towary:

I. Przy przywozie.

1) Broń, amunicja i inne przedmioty uzbrojenia i wyekwipowania wojska będące własnością lub przysłane dla Polskich Władz Wojskowych na zlecenie Ministerstwa Spraw Wojskowych.

2) Posyłki pocztowe z artykułami żywności, wagi do 5 kg.

3) Surowce: węgiel, koks, kreda zwykła i szlamowana, kaolina, potaż i skały naturalne dla hut szklanych, boraks, celluloid surowy, guma i kauczuk, piasek krzemowy, drzewo korkowe.

4) Surowce i półfabrykaty metalowe: miedź, glin, nikiel, ołów, cyna, wolfram, rtęć, bizmut metalowy, żelazo-mangan, żelazo-krem (ferrosilicium), ruda, wszelka stal narzędziowa.

5) Surowce włókiennicze: wełna, bawełna, surowiec jedwabny, juta, konopie, len, odpadki wełniane, bawełniane, jedwabne, konopne i lniane.

6) Artykuły techniczne: pasy skórzane, parciane, wielbłądzie, pasy Balata, sita brązowe i filca dla pielni, tkaniny filtracyjne, lonty i kapiszony dla górnictwa, węże gumowe, parciane, artykuły techniczne kauczukowe, automatyczne aparaty do gaszenia ognia, tarcze szmerglowe i karborundowe, papier szmerglowy i szkiany, szmergiel i karborund w proszku, tygłe grafitowe, wyroby z drzewa korkowego, gaza jedwabna młynarska.

7) Artykuły elektrotechniczne: artykuły do instalacji elektrycznych (z wyjątkiem żyrandoli, lamp, kłoszy), żarówki elektryczne, latarki elektryczne, kable, druty izolowane.

8) Wyroby metalowe: ręczne narzędzia warsztatowe (oprócz młotów, pilników, siekier, toporów i oskardów), okucia rymarskie żelazne, igły zwyczajne i agrafki, sprzączki, skówki do lasek, haftki, części stalowe do parasoli, noże i nożyce dla celów technicznych i przemysłowych.

9) Instrumenty i artykuły precyzyjne: instrumenty chirurgiczne, ortopedyczne i dentystyczne, szkła optyczne bez opraw, przyrządy meteorologiczne, instrumenty i przyrządy fizyczne i matematyczne, sprawdziany miar zegarki stalowe i niklowe, części mechanizmów zegarkowych i instrumenty dla zegarmistrzów.

10) Artykuły chemiczne: octan ołowiu, farby anilinowe, drukarskie i litograficzne, formalina, fosfor, kwas mleczny, kwas szczawłowy, arsenik czerwony, chlorek borowy, półtorachlornek, żelaza, aceton, benzol, naftalina, siarszan węgla, anilina.

11) Wszelkie artykuły lecznicze, farmaceutyczne i środki trujące za zaświadczeniami Ministerstwa Zdrowia Publicznego, oprócz roślin używanych w lecznictwie.

12) Artykuły apatrunkowe.

13) Artykuły biurowe: taśmy i kalki do maszyn pisania, ołówki, papier woskowy do aparatów kopjowych, maszyny do liczenia (artmometry) i do kopjowania.

14) Artykuły fotograficzne: obiektywy, części kamer, kasetki na klisze, papier fotograficzny światłoczuły, oraz preparaty chemiczne do fotografowania.

15) Artykuły pierwszej potrzeby: tkaniny wszelkie wełniane, półwełniane, perkal surowy, biały i drukowany, kreton surowy, biały i drukowany, madepolam, płótno bawełniane białe i kolorowe, płótno lniane (powyższe materiały dopuszczane będą w sztukach gładkich, nie haftowanych i bez wszelkich ozdób), płótno brezentowe i impregnowane, obuwie skórzane, mydło oprócz toaletowego, zapakki, herbata, kawa, kakao w ziarnie, ryż, mleko skondensowane, śledzie, oliwa, cytryny.

Przywóz artykułów wyszczególnionych w rozdziale I, z wyjątkiem wymienionych w punkcie 1 i 2 niniejszego rozdziału, dozwala się tylko osobom uprawnionym do handlu na obszarze Państwa Polskiego. W tym celu należy Urzędowi celnym przedłożyć przy odprawie dowód uprawnienia.

II. Przy przywozie i wywozie.

16) Wszelkie towary z wyjątkiem artykułów spożywczych i mopolowych, przewożone w małych ilościach przez mieszkańców pogranicza na własny użytek.—

III. Przy przywozie, przewozie tranzytowym i wywozie.

17) Dzienniki, czasopisma, nuty i książki.

18) Przedmioty, służące do użytku uwierzytelnionych zastępców obcych państw.

19) Wzory i próbki towarów, nie nadające się do innego użytku, z wyjątkiem artykułów spożywczych i przedmiotów monopolów państwowych.

20) Przedmioty codziennej potrzeby które podróżni wiozą ze sobą do własnego użytku podczas podróży lub do wykonywania swego zawodu.

21) Wybory tytoniowe, wiezione przez podróżnych w ilości 25 cygar, albo 100 papierosów, albo 100 gram tytoniu na osobę:

22) Używane przedmioty urządzenia domowego: odzież, bielizna, pościel—należące do osób przesiedlających się.

23) Wagony kolejowe, należące do przedsiębiorstw przewozowych wraz z przedmiotami, służącymi do ich urządzenia lub potrzebnymi do utrzymania ich w ruchu, jak też w ruchu pogranicznym wszelkie inne środki przewozowe, oraz zwierzęta wierzchowe, pociągowe i juczne wraz z uprzężą, okryciem i przeznaczoną dla nich paszą, jeżeli nie ulega wątpliwości, że podróży nie przedsięwzięto w celu obejścia zakazu przywozu, wywozu lub przewozu tranzytowego.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia z 15 maja 1919 r. (Monitor Polski Nr. 146) i z 27 czerwca 1919 r. (Monitor Polski Nr. 145).

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *I. Szczeniowski.*

Minister Skarbu:

(—) *L. Biliński.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w. z.

(—) *Z. Chmielewski.*

Ogłoszenie.

Okręgowy Urząd Przemysłowy podaje do ogólnej wiadomości, że zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 18 lipca r. b. tworzy się Misja Rządu Polskiego w Berlinie, pod przewodnictwem delegata Głównego Urzędu Likwidacyjnego, w skład której wejdą 4-ej przedstawiciele Ministerstwa Przemysłu i Handlu dla rewindykacji maszyn i instalacji, zarekwirowanych w Polsce i wywiezionych do niemieckiego Państwa.

Wyjazd Misji do Berlina nastąpi wkrótce.

Wobec powyższego, pożądanem jest, w imię dobra pokrzywdzonych, zgłoszenie wszystkich strat możliwie prędko do Sekcji VI Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Warszawie (Elektoralna 2) celem ułatwienia prac

Komisji dla rewindykacji i powrotnego przywozu zabranych maszyn.

Białystok, dn. 15 września 1919 r.

Okręgowy Inżynier Przemysłowy
Malinowski.

Starosta

Dr. A. Cyfrowicz.

Ogłoszenie.

Wskutek pisma Ministerstwa pracy i opieki społecznej z dnia 3 września r. b. Nr. 75 podaje do wiadomości, że z dniem 1 września r. b. otworzone zostało w Białymstoku biuro Państwowego urzędu pośrednictwa pracy. Lokal tegoż urzędu mieści się przy ul. Monopolowej Nr. 4, godziny urzędowe od 9-ej do 2-ej po południu, w sobotę od 9—12-ej.

Białystok, dnia 15 września 1919 r.

Starosta

Nr. 1057-1.

Dr. A. Cyfrowicz.

Ogłoszenie.

Niniejszym podaję do wiadomości, że na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 r. b. ustanowiony został na okręg Białostocki (powiaty: Białostocki, Bielski i Sokólski) Inspektorat Zdobyczy Wojennej, którego zadaniem jest zinwentaryzować, zabezpieczyć ew. przejąć niezwłocznie i bezpośrednio w administrację wszelki ruchomy i nieruchomy majątek, pozostawiony przez władze niemieckie i rosyjskie.

Biura Inspektoratu Zdobyczy Wojennej na okręg Białostocki mieszczą się przy ulicy Lipowej Nr. 46 w domu szlachty powiatu Białostockiego.

Białystok, dn. 16 września 1919 s.

Starosta

Dr. A. Cyfrowicz.